

Ερμηνευτική... μελωδία

«Εγκλήματα καρδιάς» της Μπεθ Χένλι από την Πειραματική Σκηνή της «Τέχνης» στο θέατρο Αμαλία με θύματα τις Μένη Κυριάκογλου, Μαρία Σαλτίρη και Στέλλα Μιχαηλίδου



Μαρία Σαλτίρη, Στέλλα Μιχαηλίδου και Μένη Κυριάκογλου, ένα στέρεο υποκριτικό «τρίο» σε σκηνή από τα «Εγκλήματα καρδιάς».

Κριτική: ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕ ΕΝΑ ΕΡΓΟ της σύγχρονης αμερικανικής δραματουργίας η Πειραματική Σκηνή υποδέχεται την άνοιξη, αφήνοντας για λίγο την ενασχόλησή της με άπαιχτους στην Ελλάδα Ευρωπαίους θεατρικούς συγγραφείς, τους οποίους μας σύστησε με ευλάβεια τα τελευταία χρόνια. Τα «Εγκλήματα καρδιάς» της Μπεθ Χένλι, γραμμένα στα τέλη της δεκαετίας του '70, εστιάζουν σε μία κρίσιμη καμπή μιας όχι και τόσο τυπικής οικογένειας του αμερικανικού νότου και με αφηγηματική μαεστρία συνθέτουν το κατώφλι, το οποίο διαβαίνουν τρεις νέες γυναίκες, για να αρχίσουν να συνειδητοποιούνται, να αποδέχονται η μία την άλλη και να ανακαλύπτουν εκ νέου τη λυτρωτική δύναμη των δεσμών αίματος που τις συνδέουν.

Η Λένη, η Μεγκ και η Μπέμπι είναι οι τρεις αδερφές, που μπορεί να έλκουν τη θεατρική τους καταγωγή από τον Τσέχοφ, ωστόσο τοποθετούνται σε μία ασφυκτική κωμόπολη και καλούνται μέσα από ένα ξαφνικό συμβάν να κάνουν έναν απολογισμό ζωής, να ορίσουν τις μεταξύ τους σχέσεις και να πορευτούν στο μέλλον, αναγνωρίζοντας τις αδυναμίες τους, ξεορκίζοντας τα φαντάσματα του παρελθόντος, αποδεχόμενες τα «θέλω» τους. Αν και το στόρι φαίνεται «πολυφορεμένο», η Χένλι καταφέρνει να του εμψυχήσει την ανατρεπτική διάθεση της μαύρης κωμωδίας, ενώ κλείνει το μάτι στο αμερικανικό όνειρο χρησιμοποιώντας τα ίδια τα... ροζ υλικά του. Έτσι η Λένη αποδέχεται στωι-

κά μία αδιάφορη καθημερινότητα και ξεχνά τη γυναικεία της φύση, η Μεγκ καπνίζει και μπαίνοβγαίνει σε ψυχιατρικές κλινικές, αφήνοντας πίσω της την καριέρα της τραγουδίστριας, και η Μπέμπι πυροβολεί στο στομάχι το σύζυγό της και γερούσιασθή της πόλης και καταφέρνει να στρέψει τα φώτα της δημοσιότητας πάνω της.

Και ενώ οι διαλυμένες ζωές των ηρωίδων μας βομβαρδίζουν με τα αφηγηματικά φλάσμπακ τους, ο χρόνος παγώνει και η Χένλι διαλέγει να παίξει με τη μεταξύ τους σχέση, να ξεχάσει το θόρυβο και να σκύψει στις ψυχές τους. Η τρικυμία μένει εκτός σπιτιού, ξαφνικά ο χώρος της κουζίνας, όπου συναντιούνται οι τρεις αδερφές, μοιάζει να απέχει χιλιόμετρα από την κωμόπολη, απομονώνεται, για να μετατραπεί σε έναν ευαίσθητο παλμογράφο της καρδιάς τους. Η συνάντησή τους, με αφορμή την πράξη της Μπέμπι, μεταμορφώνει το πατρικό σε μία άλλη μήτρα, που θα νανουρίσει τους φόβους τους, θα θρέψει ξανά τις ελπίδες τους και θα τις κάνει να συνειδητοποιηθούν, να αποδεχθούν η μία την άλλη, να αγαπήσουν τον ίδιο τον εαυτό τους, αλλά το κυριότερο να πάψουν να εγκληματούν σε βάρος της καρδιάς τους.

Οι ιδιαίτερες γεύσεις του έργου της Χένλι, που το απομακρύνουν από μία γλυκόπικρη, αμερικανική κατασκευή, καθορίζουν και τη ματιά του Νίκου Χατζηπαπά, που ορθώς επιλέγει να «σπάσει» τη σκηνοθεσία του σε μικρά σπιντρίττα, εμβαθύνοντας στις σχέσεις των τριών αδελφών, μέσα από μία κατακερματισμένη -κι-

νηματογραφικής καταγωγής- αφήγηση της ιστορίας. Τα κινηματογραφικά δάνεια συνεχίζονται τόσο στο επίπεδο του ρυθμού, με την ταχύτητα αλλαγής των σκηνών, όσο και στην εντύπωση των «ερμηνευτικών» γκρο πλαν που καταφέρνει να μεταδώσει ο σκηνοθέτης στο θεατή, «κρατώντας» πολλές φορές το τέμπο κατά τη διάρκεια της δράσης και ρχώντας έναν νοητό προβολέα στους ηθοποιούς του. Εξαιρετικό το σκηνικό της Λίλας Καρακώστα, συνδιαλέγεται δημιουργικά με το χιούμορ της Χένλι και συνθέτει ένα... κουκλίστικο σπίτι, που παραπέμπει στο αμερικανικό όνειρο, αλλά συνάμα το διακωμωδεί. Στο ίδιο μήκος κύματος και τα κοστούμια, με ζαχαρένια χρώματα και έξω καρδιά διάθεση, να συνθέτουν μία απολαυστική παραφωνία με το «δράμα» των τριών αδερφών. Πάνω απ' όλα όμως η παράσταση διαθέτει ένα στέρεο υποκριτικό τρίο: Η Μένη Κυριάκογλου (Λένη), η Στέλλα Μιχαηλίδου (Μεγκ) και η Μαρία Σαλτίρη (Μπέμπι) συνθέτουν μία εννοχρηστική ερμηνευτική μελωδία, ενώ καταθέτουν τρεις ανθρωπίνους, απολαυστικούς χαρακτήρες. Η ευαίσθητη δύναμη της Λένη, η ζωώδης ορμή της Μεγκ και η αγνή αφέλεια της Μπέμπι δημιουργούν ένα δυνατό οικοδόμημα, γύρω από το οποίο «χτίζονται» και οι δεύτεροι αλλά εξίσου σημαντικοί ρόλοι: η Τσικ της Ελένης Δημοπούλου, που αποφεύγει την καρικατούρα, αλλά φωτίζει τον... αντίποδα των τριών αδερφών, ο λιτός Ντοκ του Νίκου Κουμαριά και ο... γιάτης δικηγόρος Μπέρνερτ του Γιάννη Λάζαρη, με ποικίλες ερμηνευτικές πινελιές.